

**КОНФЕРЕНЦИЯ « УНИВЕРСИТЕТСКАЯ НА УКА -2011», ФАКУЛЬТЕТ ИНЖЕНЕРНОЙ
ПОДГОТОВКИ ИНОСТРАННЫХ ГРАЖДАН**

является той средой, где происходят существенные изменения, связанные с дальнейшим совершенствованием речи по линии увеличения логичности, доказательности, обоснованности, что обусловлено особенностями учебно-профессиональной деятельности студентов.

**МІСЦЕ ТЕРМІНОЛОГІЇ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ
ПЕРЕКЛАДУ**

Ж. М. Мілащнко, ст. викладач ПДТУ

У кожній сучасній мові лінгвісти розглядають функціональні стилі, кожен із яких характеризується особливостями на всіх рівнях - лексичному, морфологічному, синтаксичному тощо. Найяскравіше стилістична диференціація мовних засобів виявляється на рівні лексики.

Залежно від сфери використання прийнято виділяти дві групи слів: 1) лексика стилістично нейтральна, чи міжстильова; 2) лексика стилістично маркована („позначена”). Остання поділяється за функціональними ознаками на наукову, ділову, газетно-публіцистичну і розмовну.

Нашу зацікавленість привернула до себе особливість лексики наукового стилю тим, що в ній велика наявність термінів, які в перекладацькій практиці потребують особливої уваги. А тому в своїй викладацькій роботі нам завжди доводиться звертатись до проблем сучасної термінології, а саме: класифікації термінів (понятійні та об'єктні); професіоналізми та номенклатурні; термінотворення; шляхи поповнення термінологічного лексикону (запозичення; створення неологізмів на базі рідної мови та класичних мов; переосмислення існуючих слів як в рідній мові так і в іноземній).

Одним із шляхів поповнення термінологічної лексики є переклад. В процесі перекладу можливості мови першоджерела співставляються з засобами рідної мови. Саме перекладачі намагаються створити відповідний еквівалент на мові перекладу, коли вони наштовхуються на мовні бар'єри. Завдання перекладача - поєднати національні традиції з позитивним світовим досвідом до того ж необхідно вірно кваліфікувати новий термін, визначити його галузеву як і загальнонаукову специфіку. До того ж перекладач має бути не тільки філолог, але й спеціаліст - користувач термінології. Згодом термін має бути стандартизований та зафіксований в термінологічних словниках.

Науковцями висунута низка вимог до термінів:

1. ознаки понять, відібрані для безпосереднього відображення елементів терміна;

2. елементи, залучені для побудови терміна;

3. сполучення елементів в термініві.

Термінотворення в процесі перекладу передбачає такі принципи:

1. Перекладений термін має якомога ближче текстуально і за змістом відповідати термініві або поняттю мови оригіналу, а за словотворенням не має бути штучним та громіздким.

2. Не варто в тексті залишати не перекладені слова, якщо можна ввести свій термін, котрий вірно передає поняття.

3. Терміни з греко-латинських елементів можна вводити, навіть якщо існують слова, котрі передають означені поняття.

Обізнаність перекладача з усіма перерахованими проблемами термінології свідчить про його термінологічну культуру. Спеціаліст предметної галузі має володіти знаннями в межах логіко-понятійної системи, яка віддзеркалює галузеві реалії. Галузева термінологія стає важливою складовою освітнього процесу. Відтак процес навчання має обов'язково включати спілкування на мові науки і технічну термінологію. Заслуговує на увагу курс „Аспектного перекладу” на нашій кафедрі та курси „Основ професійного спілкування”.

МОВНІ ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ОДИНИЧНОСТІ В ПРИСЛІВ'ЯХ

Н. А. Міхно, ст. викладач ПДТУ

Прислів'я як яскраве мовне явище привертали й привертають увагу багатьох лінгвістів та літературознавців різних країн, в тому числі носіїв англійської, російської та української мов.

Це мовне явище має давню історію. За весь час свого існування вони використовувалися з різноманітною метою - естетичною, виховною, навчальною, аргументативною, юридичною тощо. З плином часу зміна підлягали не тільки функціональні аспекти прислів'їв, але й джерела їх поповнення. Серед об'єктів дослідження, що змінюють один одного, чинне місце посідає категорія квантитативності.

Процес лексикалізації словосполучень з квантитативними одиницями тісно пов'язан з десемантизацією компонентів, що призводить до утворення якісно нових функціонально-семантичних